

Banni Fuentes/Unsplash

Het Mysterie van Israël (eerste deel)

Mysterie der eeuwen (Hoofdstuk vijf)

- Herbert W. Armstrong
- [13-12-2018](#)

Vervolg van [Het Mysterie van de Beschaving \(vijfde deel\)](#)

Is het u ooit opgevallen als iets zeer ongewoons dat de Grote God de oude natie Israël heeft doen ontstaan om Zijn *uitverkoren* volk te zijn?

Let eens op deze ogenschijnlijk paradoxale feiten:

God zegt dat Hij geen aanzien des persoons heeft. Heeft Hij dan wel „aanzien des volks”? Heeft Hij een *gunsteling*?

Heeft u zich ooit gerealiseerd dat God aan Zijn uitverkoren volk behoud heeft ontzegd—alleen hun profeten uitgezonderd? Dat het uitverkoren volk slechts materiële en nationale beloften ontving—dat Gods Heilige Geest ontoegankelijk voor hen was?

Heeft u ooit opgemerkt dat de Bijbel het boek van Israël is en alleen dat ene volk Israël betreft? En dat andere volken uitsluitend worden genoemd indien en wanneer zij met Israël in contact kwamen?

En hier is nog een schokkend feit, bijna geheel onbekend bij het Christendom, zelfs bij het Judaïsme en opgetekend noch begrepen door historici! Het noordelijke koninkrijk Israël *was niet Joods*! De eerste plaats in de Bijbel waar het woord Joden voorkomt is in 2 Koningen 16:6 (SV), waar de natie Israël in een verbond met Syrië oorlog voerde tegen de Joden!

De waarlijk verbazingwekkende waarheid over Israël vormt een mysterie dat totaal onbekend is bij alle godsdiensten, inclusief het Christendom en zelfs het Judaïsme!

Het is inderdaad waar dat het volk Israël Gods uitverkoren volk was. Maar laten wij goed begrijpen: zij werden niet uitverkoren als „lievelingetje van de meester” en evenmin voor bijzondere gunsten. Zij werden gekozen voor een speciaal *doel in voorbereiding op de uiteindelijke vestiging van het Koninkrijk van God*

Het is een intrigerend verhaal! Het antwoord op de titel van dit hoofdstuk: „Het Mysterie van Israël”, heeft grote betekenis in Gods plan voor alle volken! Zonder deze essentiële kennis kan men het ware doel en het ongelooflijke potentieel van de mens niet begrijpen.

Een verheven meesterplan

De Schepper-God is bezig *Zichzelf* in en door de mens *te vermenigvuldigen*! Gods uiteindelijke transcendente doel is onbeschrijflijk adembenemend. De oprichting van het oude volk Israël is een integraal deel van Gods verheven meesterplan.

Zeven generaties na de Zondvloed vond de Eeuwige iemand die Hem zou gehoorzamen. Zijn naam was Abram. Hij woonde in Haran, in Mesopotamië. Deze man moest een type van God de Vader worden. Uit hem zou het volk Israël voortkomen. Door middel van dit volk verwekte God Zijn profeten en te zijner tijd Gods eigen Zoon, Jezus Christus.

Man der bestemming

Abram, zoals hij oorspronkelijk heette, was niet bezig God te zoeken. Maar God besloot Abram te roepen en te beproeven. Deze oude patriarch wordt later in de Bijbel de vader der gelovigen genoemd. God riep hem met een zeer bijzonder doel. Dit doel was niet „hem behoud te geven” of „hem in de hemel te krijgen”. God riep hem omdat Hij in deze man de potentiële vermogens van gehoorzaamheid aan God en van leiderschap had gezien. God riep hem om hem voor te bereiden op een speciale dienst en op uiteindelijk een hoge positie in het koninkrijk van God, de komende wereld van morgen. Ik citeer nu uit een boek dat ik meer dan 50 jaar geleden heb geschreven. *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de Profetieën*, vanaf pagina 16:

God gebod deze persoon, Abram: „Ga uit uw land en uit uw maatschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal: Ik zal u tot een groot volk maken” (Genesis 12:1-2).

Dit was een gebod, bestaande uit een voorwaarde en een belofte, aangenomen dat aan de voorwaarde van gehoorzaamheid werd voldaan.

En zoals God de hele wereld met één man was begonnen, zo begon Hij nu Zijn eigen uitverkoren natie in de wereld met één enkele man: Abraham. Zoals de wereld, die ver van God en de zegeningen van Gods heerschappij was afgedwaald, was begonnen met één man die tegen God rebelleerde en Zijn gezag verwierp, zo begon God Zijn eigen fysieke natie, waaruit het Koninkrijk van God moet worden geboren, met één man die God zonder vragen gehoorzaamde en Zijn goddelijke heerschappij aanvaardde.

Begon Abram te argumenteren en te redeneren? Zei hij: „Laten wij hier eerst eens even over praten; hier ben ik in Babylon, in het hart van de zakenwereld, van de maatschappij en het amusement. Waarom kunt U mij niet net zo goed hier die belofte geven, waar alles plezierig en aanlokkelijk is? Waarom moet ik dit alles achterlaten en naar dat ongecivileerde land gaan?”

Begon Abram uitvluchten te zoeken? Verzette hij zich en begon hij te argumenteren en in opstand te komen?

Zeer beslist niet!

De geïnspireerde bijbeltekst zegt eenvoudig: „Toen ging Abram.” Geen argumenteren met God. Geen menselijk geredeneer dat God het allemaal verkeerd zag. Geen dwaze vragen als: „Waarom moet ik hier weg?”; „Kan ik niet doen wat ik wil?” Hij zei niet: „Goed, maar hier is mijn mening.”

„Toen ging Abram.” Eenvoudige, vanzelfsprekende gehoorzaamheid!

Opnieuw zien wij hier het principe van tweeledigheid. Abram bevond zich midden in het centrum van de zich ontwikkelende beschaving van deze wereld. Vergeet niet dat het een wereld in gijzeling was, een wereld die zich naar het patroon van Satan ontwikkelde. God had Abram gekozen om de aartsvader van Zijn volk Israël, de vergadering of Kerk van het Oude Testament, te worden. Het principe van tweeledigheid is geheel verweven met de werkzaamheden van God bij het vervullen van Zijn grote plan door middel van de mensheid op aarde. Er was de fysieke vergadering van Israël onder het Oude Testament en de geestelijke Kerk van God onder het Nieuwe Testament. Het woord *kerk* is in het oorspronkelijk in het Grieks geschreven Nieuwe Testament *ekklesia*, hetgeen betekent (een vergadering van) uitgeroepen.

Zoals het Israël van het Oude Testament de fysieke voorloper en het type van de Kerk van het Nieuwe Testament was, zo riep God nu de stamvader van het volk Israël uit Satans wereld. Later beschouwde Abraham zich als een vreemdeling en pelgrim op aarde. Dit was niet zijn wereld: „In dat geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde. Want wie zulke dingen zeggen, geven te kennen, dat zij een vaderland [een andere beschaving] zoeken. En als zij gedachtig waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren: maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels, vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid” (Hebreeën 11:13-16). Zij zochten een beter land, een hemels land, het koninkrijk van God dat de gehele aarde zal vullen.

En God vestigde deze man [Abram], wiens naam Hij later in Abraham veranderde, als *destamvader* van Zijn volk *Israël*! Alle beloften van God werden aan Abraham en zijn afstammelingen gedaan. En wij moeten als Abraham worden en door Christus een van zijn kinderen, als wij de beloften van eeuwig leven in Gods Koninkrijk willen beërven.

Over Zijn uitverkoren fysieke natie Israël zei de Eeuwige: „Dit volk heb Ik Mij geformeerd, *zij zullen* Mijn lof vertellen” (Jesaja 43:21—SV). Deze profetie moet nog en zal nu spoedig worden vervuld! ■

Wordt vervolgd ...

**Download of bestel nu
uw gratis exemplaar van**

Mysterie der eeuwen

door hier te klikken.